

Toespraak loco-burgemeester Meliani bij uitreiking Zilveren Medaille aan Liesbeth Coltof, 2 december 2018

Geachte mevrouw Coltof,

“Een bevrijdingstocht tegen hoe het hoort”.

Zo begon u decennia geleden uw carrière in het jeugdtheater. Een instelling waar ik van houd, die tegendraadsheid. Nieuwe initiatieven om cultuur ten goede te laten komen aan alle Amsterdammers. Wat een indrukwekkend oeuvre heeft dat opgeleverd.

Als stadsbestuur willen we u eren, nu u afzwaait bij de Toneelmakerij.

Vanwege die staat van dienst, maar ook voor de manier waarop u die opbouwde.

U opereerde met lef, eigenzinnigheid en een internationale blik.

Kortom: veel Amsterdamser wordt het niet.

Niet voor niets bent u geboren aan de Amstel.

Uw carrière bij de Toneelmakerij begint dertig jaar geleden, de instelling waarmee u jeugdtheater maakt voert verder terug.

Uw moeder was sociaal werkster op de Wallen, waar zij kinderen van prostituees meenam naar de schouwburg.

U verloor haar vroeg, als kind, en niemand sprak met u daarover. Ik vind het mooi én dapper dat u daarom voorstellingen bent gaan maken waarin wél emoties ter sprake komen, zoals woede, angst en schuldgevoel. U zet de jeugd centraal.

In 1976, nog tijdens uw opleiding tot docent kunstzinnige vorming aan de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht, richtte u met studiegenoten het jeugdtheatergezelschap Lijn Negen op.

Via Theater Eldorado werd u in 1989 artistiek leider van het Amsterdamse jeugdtheatergezelschap Huis aan de Amstel, een van de voorlopers van de Toneelmakerij.

Mede door uw pionierswerk toen is het jeugdtheater nu een volwassen genre geworden dat boven braaf vermaak uitstijgt, door u geprofessionaliseerd en vernieuwd.

“Altijd”, in uw eigen woorden, “voor en vanuit de machtelozen, degenen die geen stem hebben of maar een klein stemmetje.”

Tallose voorstellingen maakte u. Zware thema’s ging u niet uit de weg maar maakte u bespreekbaar op een manier die aansluit bij de belevingswereld van kinderen.

Met lichtheid en humor, zonder af te doen aan emoties.

Daarbij wist u nieuw talent aan de Toneelmakerij te binden. Diverse jonge regisseurs en acteurs zetten bij u hun eerste stappen. Zoals Paul Knieriem, die als talent binnenkwam en nu het stokje van u overneemt.

U brak niet alleen met theatertradities in uw benadering van kinderen, u verkende in de afgelopen dertig jaar ook andere disciplines zoals dans, film en muziek.

U werkte regelmatig samen met buitenlandse theatermakers in onder andere Bosnië, Rusland, Noorwegen en de Palestijnse gebieden.

U was mede-initiatiefnemer van *Connecting stories*: een netwerk van theatergezelschappen en regisseurs uit de Verenigde Staten, Iran en Nederland.

Het grote aantal hoog aangeschreven prijzen dat u ontving, kwamen ook deels uit het buitenland.

Uw oog voor andere culturen is bijzonder.

Onder uw leiding kwamen er educatieve projecten die kinderen in de stad lieten zien dat kunst ook over henzelf kan gaan, wat hun afkomst ook is. Dat is belangrijk, zo kunnen kinderen ervaren dat hun verhaal ertoe doet, wat hun wortels ook zijn.

Zo draagt u diversiteit hoog in het vaandel.

Kortom: veel Amsterdamser wordt het niet.

De gemeente wil u onderscheiden voor uw verdiensten in het jeugdtheater waarmee u Amsterdam internationale uitstraling gaf.

Het College van Burgemeester en Wethouders heeft daarom besloten u de Zilveren Medaille van Amsterdam toe te kennen. Dank u wel.